

Η ΤΙΡΩΤΗ ΜΟΥ ΜΥΘΟΛΟΤΙΑ
Ο Δούρειος Ίππος

Κείμενο: Φίλιππος Μανδηλαράς
Επιμέλεια κειμένου: Ράνια Ζωΐδη
Εικονογράφηση: Ναταλία Καπατεούλια
Διόρθωση: Αντωνία Κιλεεσπούλου

© 2009, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος Α.Ε., Φίλιππος Μανδηλαράς

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής, τηλ.: 210 2816134
e-mail: info@epbooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
Μασεδώνιας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334
www.epbooks.gr

ISBN 978-960-484-044-1

Η πρώτη μου μυθολογία

Ο ΔΟΥΡΕΙΟΣ ΊΠΠΟΣ

μ .

Εικονογράφηση Ναταλία Καπατεούλια

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Άλογο είναι από ξύλο φτιαγμένο,
δεόρατο μοιάζει, ετη δεά σταλμένο.
Τους Τρώες ξεγέλασε, ετην πόλη το πήραν,
τα τείχη γκρεμίσαν, ετους δρόμους το σύραν.
Φωτιά ετην κοιλιά του αυτό κουβαλούει,
το τέλος της Τροίας εγκυμονούει.
Ποιο είναι το άλογο της ιετορίας μας;

Όταν χάδηκε ο Αχιλλέας, των Αχαιών ο δυνατός,
αποδαρρύνθηκαν όλοι, στασίασε ο στρατός.
Κοντεύαν δέκα χρόνια που μάταια πολεμούσαν,
τα επίτια τους πεδύμησαν, ειρήνη πια ζητούσαν.

Ο Οδυσσέας τούς έβλεπε, το εκέφτηκε πολύ,
τον Αγαμέμνονα επιεκέπτεται χωρίς αναβολή.

Κρίμα δεν είναι πίσω να γυρίσουμε
δίχως την Τροία να κατακτήσουμε;
Σχέδιο έχω στο μυαλό καλό,
κι ας είναι δόλιο, κι ας είναι πονηρό.

Άκουε το εχέδιο ο Αγαμέμνονας προβεκτικά,
ευμφώνησε στο τέλος με βαριά καρδιά.

Ριψοκίνδυνο ήταν, πανούργο, τρομερό,
αν πετύχαινε όμως, δα 'έβηνε η Τροία με τέλος φοβερό!

Στον Επειό αναδέτουν σχέδιο δολερό,
άλογο ξύλινο να φτιάξει που μοιάζει αληθινό.

Κούφια όταν πρέπει να γίνει η κοιλιά του,
ψηλό στο ανάστημα, τρεανή η δωριά του.

Μια και δυο ο Επειός ξεκινά την κατασκευή,

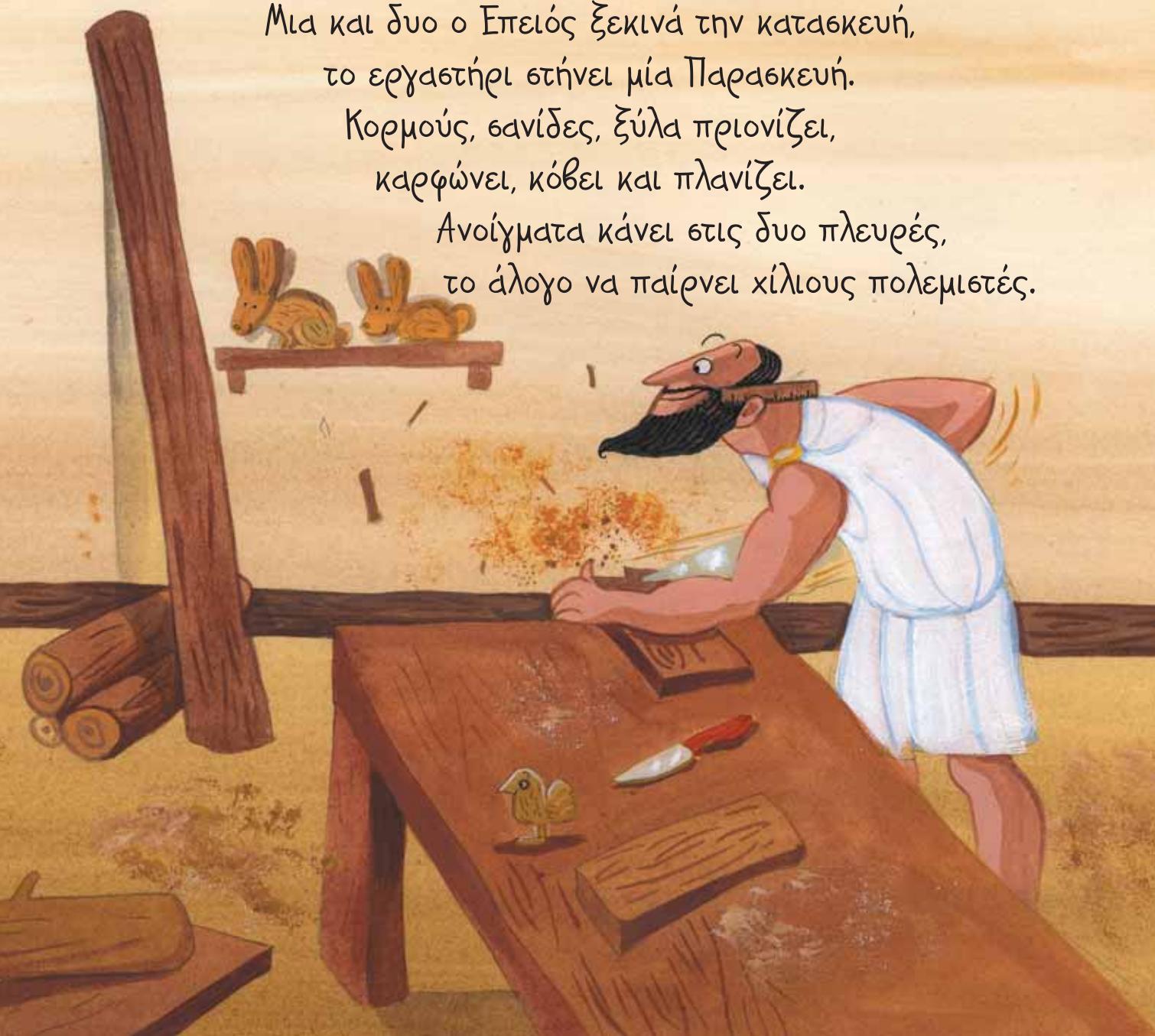
το εργαστήρι στήνει μία Παρασκευή.

Κορμούς, εανίδες, ξύλα πριονίζει,

καρφώνει, κόβει και πλανίζει.

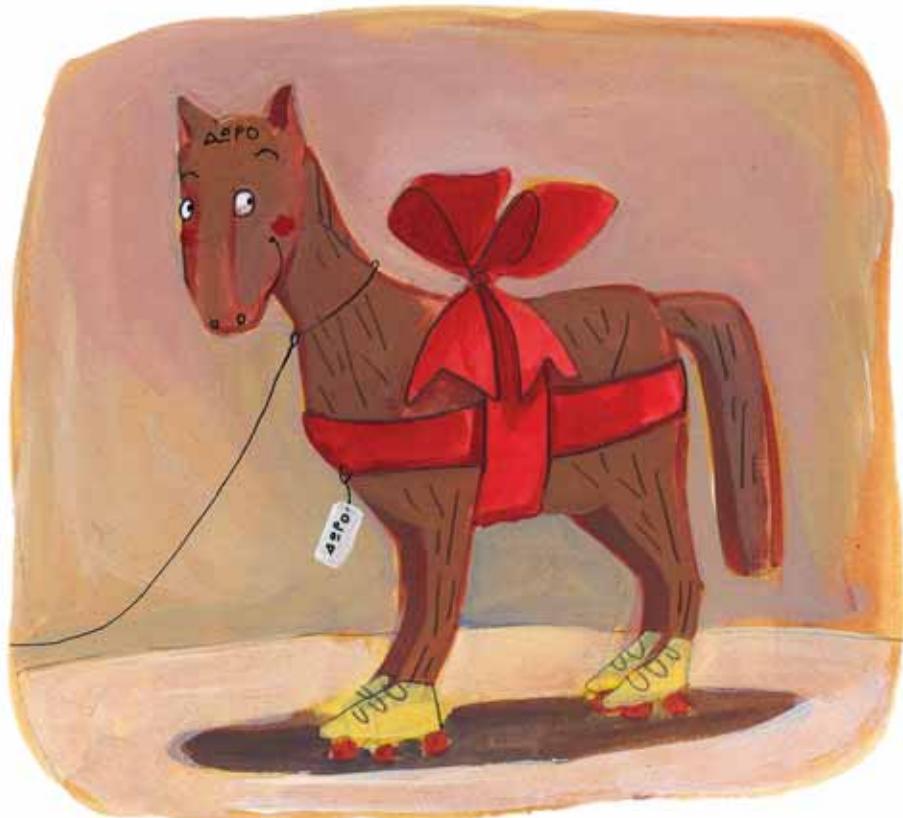
Ανοίγματα κάνει στις δυο πλευρές,

το άλογο να παίρνει χίλιους πολεμιστές.

Κι όταν τελείωσε το άλογο που είπαν Δούρειο Ίππο,
αντήχησε το κούφιο σώμα στου καλεμιού το χτύπο.

Στο μέτωπό του σκάλιεσαν μετά επιγραφή,
«Δώρο των Αχαιών στην Αδηνά» έγραψε αυτή.

Έπειτα οι Αχαιοί στο επρατόπεδο έβαλαν φωτιά,
στα καράβια μπήκαν και σήκωσαν πανιά.

Οι πιο γενναιίοι μείναν μόνο στου ίππου την κοιλιά,
δίχως νερό, δίχως ψωμί, δίχως μιλιά.

Το εχέδιο ήτανε στην πόλη με το άλογο να μπουν,
κι όταν πέσει η νύχτα, τότε κρυφά να βγουν,
να οφάξουν, να έκοτώσουν και να εκδικηθούν.